

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

3. De pœnis Inferni

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

persentiscere debere gravissimam manum Dei non injustè nobis infensi. Ex nunc ergo, mi Deus, constituo me exercitare in austeritate, pœnitentia, & peccatorum meorum accusatione, ut propitius tu mihi fias in illa die iudicii universalis ac decretorii.

3. De Pœnis Inferni.

Eodem modo ubi quis consideraverit pœnas inferni, incredibilem videlicet illum ardorem flammarum devorantium, conscientia vermem, horribilem, ob regnum cœlorum amissum, tristitiam, terribilem cacodæmonum visionem, morsum serpentium, aliaque similia tormenta, eaque æterna, anima ut plurimum, veluti etiam in præcedentibus considerationibus, istos in se persentiscet affectus:

1. Justæ formidinis, ne in abyssum illam æternam detrudatur.
2. Ingentis horroris adversus peccata, quæ damnationis istius causa existunt.
3. Gratiarum actionis, quod fuerit retracta à via perditionis, quæ illuc ducebat.
4. Consolationis medias inter pœnas nostras, quandoquidem cum pœnas meruissemus inferni, Deus illas in temporales ac levissimas hujus mundi commutans, illis est contentus.
5. Propositi sæpius in hac vita cogitationibus descendendi ad infernum, quò ita re ipsa post mortem illuc descendere necesse non habeat. *Descendant in infernum viventes*, ait

*Ps. 140. v.
39.*

Psal.

Psalmographus, *ne descendant morientes*, ad-
jungit S. Bernardus.

6. Boni propositi hac terribilium tormen-
torum illorum consideratione sæpius ad vitio-
rum tentationes reprimendas ac superandas
utendi.

Fieri id totum poterit hoc modo: *Formula.*

Quis habitabit ex nobis cum igne devoran-
te? aut quis habitare poterit ex nobis cum ar-
doribus sempiternis? idque ne tu poteris ani-
ma mea? Prò! quàmnam ergo ratione consen-
tire audemus in peccatum, quod illuc nos agit
præcipites? O locum omnium, quæ quidem
ullibi sunt, horribilium horribilissimum! O
flammas, ardores, furores, tormenta, dolores
terribilium omnium terribilissimos! Prò!
quantum tibi, mi Deus, displicet peccatum,
quod adeo rigidè pœnis tam horribilibus at-
que æternis castigas? At at nunquid fortas-
sis ego de numero ero illarum prorsus infelici-
um creaturarum, quarum fors est in loco illo
fletus ac stridoris dentium?

Isa. 33. 14.

Illa quidem gratiarum, quas hætenus mi-
hi, mi Deus, largitus es, abundantia sperare
me jubet, quod non; etenim si perdere me vo-
luisses, usque modò non expectasses. Nimias
enim hætenus id faciendi occasiones meis ego
peccatis tibi dedi. Verùm quis scit, utrum illa,
quam hætenus, me tolerando, ac mihi condo-
nando, mihi præstitisti, misericordia non sit
aliq uando me dupliciter coram tua Majestate
divina reum constitutura? Indubiè ita fiet, si
adeo futurus sim ingratus, ut ad priorem me-
um vivendi modum revertar. Noli, ô mi

I 4 Deus,

*De
ratione*

Deus, noli id permittere; omninò enim à te in hoc mundo, quantumcumque tibi placuerit, affligi malo, ut mea sic peccata vindicentur, quàm præstolari, ut in vita puniantur futura, ubi pœnarum finis alius nullus est, quàm æternitas.

Gratias ago tibi, mi Deus, quod ab istis me hæctenus præservasti tormentis, ubi à meis me peccatis fecisti resurgere. Eâ enim ratione tantopere me tibi obligasti, ac si ex ipso inferno, ad quem reipla condemnatus fuisset, me exemisses.

Tu verò, anima mea, quidquid molestum tibi occurrerit ac difficile, haud illibenter perfer & obdura, nihil enim est eorum, quod cum inferni pœnis, quas quidem non semel promeruisti, queat æquiparari. Infracto, auge, animo patiamur caloris frigorisve intensioris rigorem, sustineamus generosè austeritates, cilicia & jejunia, contrarietates & injurias, undecumque illæ proveniant, tum ut per istas leviores inferni graviores pœnas evadamus, tum ut hac ratione infinitæ bonitati divinæ, quæ ab illis nos præservavit, gratos nos quodammodo exhibeamus.

4. De Gloria cœlesti.

EX gloriæ cœlestis contemplatione, ubi nimirum quis consideraverit loci pulchritudinem, gratæ gloriam societatis, divinas atque inenarrabiles, quibus illic perfundemur, delicias ac voluptates, æternamque in omnibus beatorum felicitatem, sequentes ordinariè nasci solent affectus,

1. In-